YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 2002 *

Asiassa C-340/98,

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, jota avustaa valtionasiamies I. M. Braguglia, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Carbery, I. Díez Parra ja A. Tanca, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään F. P. Ruggeri Laderchi, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1361/98 (EYVL L 185, s. 3) 1 artiklan siltä osin kuin siinä jätetään vahvistamatta valkoisen sokerin johdettu interventiohinta kaikille Italian alueille, jonka seurauksena Italiassa on sovellettava tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1360/98 (EYVL L 185, s. 1) 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettua valkoisen sokerin interventiohintaa, ja kumoaa tarvittaessa asetuksen N:o 1360/98 1 artiklan 2 kohdan siltä osin kuin siinä vahvistetaan valkoisen sokerin interventiohinta myös Italiaa varten,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Italian tasavallan, asiamiehenään I. M. Braguglia, neuvoston, asiamiehenään F. P. Ruggeri Laderchi, ja komission, asiamiehenään L. Visaggio, 15.2.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.3.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Italian tasavalta on yhteisöjen tuomioistuimeen 17.9.1999 toimittamallaan kanteella vaatinut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan ensimmäinen kohta) nojalla yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1361/98 (EYVL L 185, s. 3) 1 artiklan siltä osin kuin siinä jätetään vahvistamatta valkoisen sokerin johdettu interventiohinta kaikille Italian alueille, jonka seurauksena Italiassa on sovellettava tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1360/98 (EYVL L 185, s. 1) 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettua valkoisen sokerin interventiohintaa, ja kumoamaan tarvittaessa asetuksen N:o 1360/98 1 artiklan 2 kohdan siltä osin kuin siinä vahvistetaan valkoisen sokerin interventiohinta myös Italiaa varten.

2 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 10.3.1999 antamalla määräyksellä Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksytty väliintulijaksi tukemaan Euroopan unionin neuvoston vaatimuksia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1785/81

3 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4) I osastolla, sellaisena kuin tämä asetus on 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1785/81) muutettuna, perustettiin sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä koskeva hintajärjestelmä ja kyseisen asetuksen III osastolla perustettiin kiintiöjärjestelmä.

4 Kiintiöjärjestelmässä kullekin jäsenvaltiolle myönnetään kansallisen tuotannon perusmäärä, joka jaetaan kansallisten tuottajien kesken A ja B tuotantokiintiöinä. Näihin kiintiöihin on liitetty takeet — valkoiselle sokerille vahvistetun interventiohinnan avulla — tuotannon myynnistä yhteisön markkinoilla tai yhteisön ulkopuolisissa maissa.

5 Asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 1, 4 ja 5 kohdassa säädetään hintajärjestelmän osalta seuraavaa:

"1. Valkoiselle sokerille vahvistetaan vuosittain:

a) interventiohinta muille kuin alijäämäalueille;

b) johdettu interventiohinta kullekin alijäämäalueelle.

— —

4. Valkoisen sokerin interventiohinta vahvistetaan ennen 1 päivää elokuuta seuraavan vuoden 1 päivänä heinäkuuta alkavaksi markkinointivuodeksi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

— —

5. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta — — johdetut interventiohinnat joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinnan.

— — "

6 Samanlaisten takeiden antamiseksi juurikkaiden tuottajille vahvistetaan yhdessä sokerin hinnan kanssa vuosittain juurikkaiden vähimmäishinta asetuksen N:o 1785/81 4 artiklan mukaisesti määritetyn perushinnan perusteella. Juurikkaiden vähimmäishintojen osalta saman asetuksen 5 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. A-juurikkaan vähimmäishinta ja B-juurikkaan vähimmäishinta vahvistetaan joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinta.

— —

3. Niiden alueiden, joille on vahvistettu valkoisen sokerin johdettu interventiohinta, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintoja korotetaan määrällä, joka on kyseisen alueen johdetun interventiohinnan ja interventiohinnan välinen erotus kerrottuna kertoimella 1,30.

4. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'A-juurikkaalla' kaikkia A-sokeriksi jalostettavia juurikkaita ja 'B-juurikkaalla' kaikkia B-sokeriksi jalostettavia juurikkaita — — ."

7 Asetuksen N:o 1785/81 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. — — sokerinvalmistajien on ostaessaan juurikkaita

— —

maksettava vähintään vähimmäishinta — —

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäishinta vastaa:

a) muilla kuin alijäämäalueilla:

— A-juurikkaan vähimmäishintaa A-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta,

— B-juurikkaan vähimmäishintaa B-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta;

b) alijäämäalueilla:

— A-juurikkaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettua vähimmäishintaa A-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta,

— B-juurikkaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettua vähimmäishintaa B-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta."

8 Näin ollen alueisiin, joita sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä pidetään alijäämäalueina, sovelletaan johdettuja interventiohintoja asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja saman artiklan 5 kohdan nojalla ja juurikkaiden vähimmäishintoja, jotka on korotettu saman asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

9 Tämä järjestelmä tunnetaan yleisesti nimellä alueellistaminen (régionalisation), ja sen puitteissa on mahdollista vahvistaa alijäämäalueille korkeammat hinnat kuin muille kuin alijäämäalueille.

Asetusta N:o 1785/81 edeltävät perusasetukset

10 Jo sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä joulukuuta 1967 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 1009/67/ETY (EYVL 1967, 308, s. 1) säädettiin valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen vahvistamisesta.

11 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 1974 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3330/74 (EYVL L 359, s. 1), joka seurasi edellä mainittua ensimmäistä asetusta, säilytettiin suureksi osaksi ensimmäisen asetuksen säännöstö. Johdettujen interventiohintojen vahvistamisen osalta asetuksen N:o 3330/74 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

"1. Yhteisön ylijäämäisimmälle alueelle vahvistetaan vuosittain valkoisen sokerin interventiohinta.

2. Muille alueille vahvistetaan johdetut interventiohinnat, ottamalla huomioon alueelliset erot, joita sokerin hinnoissa markkinahintojen luonnollisten muodostumisedellytysten perusteella on ennakoitavissa sadon ollessa tavanomainen ja sokerin liikkuessa vapaasti."

12 Asetus N:o 3330/74 korvattiin asetuksella N:o 1785/81.

Markkinointivuotta 1998/1999 koskevat asetukset

13 Asetuksen N:o 1785/81 perusteella annetun asetuksen N:o 1361/98 toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa täsmennettiin johdettujen interventiohintojen vahvistamisesta seuraavaa:

"asetuksen (ETY) N:o 1785/81 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valkoisen sokerin johdetut interventiohinnat on vahvistettava jokaiselle alijäämäalueelle; niitä vahvistettaessa on aiheellista ottaa huomioon alueelliset erot, joita sokerin

hinnoissa markkinahintojen luonnollisten muodostumisedellytysten perusteella otaksuttavasti on sadon ollessa tavanomainen ja sokerin liikkuessa vapaasti;

hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Espanjan, Portugalin ja Suomen tuotantoalueilla."

14 Asetuksen N:o 1361/98 1 artiklassa vahvistettiin asetuksen kolmannen perustelukappaleen mukaisesti valkoisen sokerin johdettu interventiohinta kaikille Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin, Portugalin, Suomen ja Espanjan alueille.

15 Koska asetuksessa N:o 1361/98 ei vahvistettu johdettua interventiohintaa Italiaa varten, asetuksen N:o 1360/98 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettua valkoisen sokerin interventiohintaa oli siis sovellettava myös Italiassa markkinointivuonna 1998/1999. Italiaa kohdeltiin näin ollen ylijäämäisenä jäsenvaltiona.

Kanne

16 Italian tasavalta nosti nyt esillä olevan kanteen, jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan asetuksen N:o 1361/98 1 artiklan siltä osin kuin siinä jätetään vahvistamatta valkoisen sokerin johdettu interventiohinta kaikille Italian alueille markkinointivuodeksi 1998/1999 ja kumoamaan tarvittaessa asetuksen N:o 1360/98 1 artiklan 2 kohdan siltä osin kuin siinä vahvistetaan valkoisen sokerin interventiohinta myös Italiaa varten.

17 Italian hallitus vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

18 Se väittää ensinnäkin, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa on rikottu ja että näin ollen myös luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, koska markkinointivuotta 1998/1999 koskevat hinnat vahvistettiin vasta 26.6.1998, eli myöhässä.

19 Italian hallitus väittää toiseksi, että EY:n perustamissopimuksen 190 artiklaa (josta on tullut EY 253 artikla) on rikottu. Italian hallituksen mukaan asetus N:o 1361/98 ei sisällä riittäviä perusteluja siitä, miksi Italiaa varten ei vahvistettu valkoisen sokerin johdettua interventiohintaa, eikä se sisällä mainintaa tilanteen arviointia koskevan menettelyn muuttamisesta.

20 Italian hallitus väittää kolmanneksi, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska Italian tasavallan katsottiin olevan ylijäämäinen siitä syystä, että siihen sovellettiin eri arviointiperusteita kuin muihin sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka luokiteltiin alijäämäalueiksi.

Kanneperuste, joka koskee sitä, että asetusten N:o 1360/98 ja 1361/98 antaminen viivästyi

Väite, joka koskee asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

21 Italian hallitus väittää, että neuvosto on rikkonut asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa, koska valkoisen sokerin interventiohinta ja valkoisen

sokerin johdetut interventiohinnat markkinointivuodeksi 1998/1999 vahvistettiin asetuksilla N:o 1360/98 ja N:o 1361/98, jotka annettiin 26.6.1998 ja jotka tulivat voimaan 1.7.1998, eivätkä siis ennen elokuuta 1997.

22 Neuvosto väittää, että sillä on laaja harkintavalta maatalousalalla muun muassa määräaikojen noudattamisen suhteen silloin, kun nämä eivät ole sitovia, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa; Italian hallitus puolestaan väittää, että tällaista harkintavaltaa ei ole vahvistettaessa interventiohintoja. Italian hallitus vetoaa asiassa C-1/94, Cavarzere Produzioni Industriali ym., 11.8.1995 annettuun tuomioon (Kok. 1995, s. I-2363, 21 kohta) ja väittää, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan sanamuoto ja tarkoitus tukevat sitä, että näissä säännöksissä mainittu määräaika on ehdoton.

23 Neuvosto korostaa vastauksessaan edellä mainitussa asiassa Cavarzere Produzioni Industriali ym. annetussa tuomiossa tarkastellun lainsäädännön ja nyt käsiteltävänä olevassa asiassa tarkasteltavan lainsäädännön välillä sen mielestä olevia eroja. Neuvosto täsmentää lisäksi, että se ei ole sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottamisen jälkeen antanut kertaakaan markkinointivuosia koskevia asetuksia asetuksessa N:o 1785/81 mainittuun päivään mennessä.

24 Komissio toteaa, että Italian hallituksen esittämä väite on samankaltainen kuin se väite, joka esitettiin asiassa C-289/97, Eridania, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomion 6.7.2000 (Kok. 2000, s. I-5409; jäljempänä 6.7.2000 annettu tuomio). Komissio väittää, että käsiteltävänä olevan asian määräaika ei ole ehdoton erityisesti siksi, että tämän määräajan noudattamatta jättämisestä ei aiheudu mitään seuraamuksia. Komissio väittää, että toisin kuin edellä mainitussa asiassa Cavarzere Produzioni Industriali ym. annetussa tuomiossa, käsiteltävänä olevassa asiassa sovellettavan lainsäädännön perusteella ei voida katsoa, että kyseisen määräajan noudattamatta jättämisen seuraamuksena voisi olla, että neuvosto menettää toimivaltansa vahvistaa hinnat tietyksi markkinointivuodeksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Alustavasti on todettava, että yhteisöjen tuomioistuin totesi 6.7.2000 antamansa tuomion 34 kohdassa, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa oleva määräpäivä 1.8. ei ole ehdoton ja että näin ollen se, ettei kyseistä määräpäivää ole noudatettu, ei tee valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annettua asetusta (EY) N:o 1580/96 (EYVL L 206, s. 9) pätemättömäksi sillä perusteella, että siinä on vahvistettu interventiohinnat 1.8. jälkeen.

26 Yhteisöjen tuomioistuin päätyi tähän ratkaisuun arvioituaan muun muassa asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn hintajärjestelmän tavoitteita. Yhteisöjen tuomioistuin totesi 6.7.2000 antamansa tuomion 30 kohdassa erityisesti, että jotta voitaisiin turvata interventiohintoja koskevan mekanismin moitteeton toiminta kyseisiin tavoitteisiin nähden, on asianmukaista, että ajankohta, jolloin kyseiset hinnat vahvistetaan, on mahdollisimman lähellä asiaankuuluvan markkinointivuoden alkamista. Kyseiset hinnat nimittäin määritetään tulevan markkinointivuoden aikana käytettävissä olevan tuotantomäärän ja samalle vuodelle arvioidun kulutuksen määrän välisen suhteen perusteella. Mitä lähempänä päivämäärää 1.7. hintojen vahvistaminen suoritetaan, sitä luotettavampina voidaan pitää niitä tietoja, joihin määrien arviointi perustuu.

27 Tämä koskee myös asetuksia N:o 1360/98 ja N:o 1361/98, koska ne annettiin asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn määräajan jälkeen.

28 Onkin todettava, että Italian hallitus ei ole esittänyt käsiteltävänä olevan kanteen osalta ainoatakaan väitettä, jota yhteisöjen tuomioistuin ei olisi jo hylännyt 6.7.2000 antamassaan tuomiossa.

29 Asetusten N:o 1360/98 ja N:o 1361/98 pätevyyttä ei näin ollen voida riitauttaa siksi, että ne annettiin asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan vastaisesti.

30 Väite, joka koskee asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomista, on näin ollen hylättävä.

Väite, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

31 Italian hallitus väittää, että 1.7.1998 alkavaa ja 30.6.1999 päättyvää sokerialan markkinointivuotta koskeva sokerijuurikkaiden tuotanto, joka perustui syksyllä 1997 ja keväällä 1998 tehtyihin kylvöihin, toimitettiin Italiassa sokerintuottajayrityksille kesäkuusta 1998 lähtien.

32 Italian hallitus vetoaa siihen, että sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä lähtien, eli noin 30 sokerin markkinointivuoden ajan, Italiaa varten oli aina

vahvistettu ilman mitään keskeytystä valkoisen sokerin johdettu interventiohinta, jonka tarkoituksena oli taata juurikkaiden tuottajien tulot. Italian hallituksen mukaan kyseessä on ensimmäinen kerta, kun johdettua interventiohintaa ei vahvistettu Italiaa varten, ja tämä tehtiin ilman ennakkoilmoitusta. Italian hallitus väittää, että italialaiset juurikkaiden tuottajat luottivat 30 vuotta kestäneen tilanteen jatkumiseen ja toteuttivat investointinsa arvioiden saavansa noin 6,5 prosenttia korkeammat tulot kuin mitä he saavat ilman johdetun interventiohinnan vahvistamista.

33 Italian hallitus väittää, että mikään sokeria koskevan tilanteen muutos Italiassa ei voinut aiheuttaa sitä, että valkoisen sokerin johdettua interventiohintaa ei odottamatta vahvistettukaan kaikkia Italian alueita varten markkinointivuodeksi 1998/1999. Tällaisen hinnan vahvistaminen on Italian hallituksen mielestä välttämätön keino sen varmistamiseksi, että tuottajat saavat tarvittavat työtään ja elintasoaan koskevat takeet, kuten asetuksen N:o 1785/81 kolmannessa perustelukappaleessa todetaan.

34 Neuvosto korostaa, että asiassa C-372/96, Pontillo, 17.9.1998 annettu tuomio (Kok. 1998, s. I-5091) on asian kannalta merkityksellinen, ja se kiistää Italian hallituksen väitteen, jonka mukaan käsiteltävänä oleva tilanne vaikuttaa vieläkin vakavammalta kuin tilanne asiassa C-368/89, Crispoltoni, 11.7.1991 annetussa tuomiossa (Kok. 1991, s. I-3695, 17 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

35 Myös komissio väittää, että yhteisöjen tuomioistuimen vastaus edellä mainitussa asiassa Pontillo on pätevä myös käsiteltävänä olevassa asiassa. Komissio toteaa muun muassa, että pelkästään se, että kaikille Italian alueille on hyvin pitkään vahvistettu johdetut interventiohinnat, ei sellaisenaan riitä perustellun luottamuksen syntymiseen, koska kyseiset hinnat on vahvistettava uudelleen jokaista markkinointivuotta varten kyseistä markkinointivuotta koskevien ennusteiden perusteella.

36 Komission mielestä on virheellistä väittää, että Italian sokeria koskeva tilanne markkinointivuonna 1998/1999 ei ollut muuttunut aikaisempiin markkinointivuosiin verrattuna. Komissio väittää, että vaikka niiden tietojen perusteella, jotka olivat käytettävissä aiempia markkinointivuosia koskevia hintoja ratkaistaessa, voitiin ennakoida alijäämä, markkinointivuotta 1998/1999 varten käytettävissä olevien tietojen perusteella voitiin sitä vastoin ennakoida, että Italia ei enää tulisi kuulumaan alijäämäisiin jäsenvaltioihin toisin kuin aikaisempina vuosina. Komission mielestä kyseessä oli näin ollen tosiseikkoja koskevan tilanteen objektiivinen muutos.

37 Komissio kiistää Italian hallituksen väitteet, joiden mukaan yhteisön toimielimien olisi pitänyt soveltaa markkinointivuotta 1998/1999 koskevien ennusteiden laatimiseksi toista laskentamenetelmää kuin mitä ne sovelsivat. Komissio toteaa, että se ei ymmärrä, miten kyseiset väitteet voisivat vaikuttaa asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 kohdassa olevan päivämäärän noudattamatta jättämisen seurauksiin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

38 Ensinnäkin on todettava, että Italian hallituksen esittämä väite, jonka mukaan ennen 1.8. tapahtuvan hintojen vahvistamisen tarkoituksena on, että sokerinvalmistajat ja juurikkaan viljelijät voivat asiantuntevasti suunnitella toimintaansa, ei ole perusteltu.

39 Interventiohintojen vahvistamista koskevan mekanismin tarkoituksena ei nimittäin ole sellaisten sääntöjen vahvistaminen, joiden avulla sokerialan toimijat voisivat suunnitella toimintaansa ennen kuin sokerintuottajat ja juurikkaan vil-

jelijät tekevät sopimuksensa ja viimeksi mainitut kylvävät maansa. Kyseisten hintojen tarkoituksena ei nimittäin ole ohjata sokerimarkkinoiden toimijoiden taloudellista toimintaa, vaan ne ovat yritys ennakoida toimijoiden eduksi tuotannon ja kulutuksen todennäköistä kehitystä yhteisön markkinoiden vakauttamiseksi (6.7.2000 annetun tuomion 31 ja 32 kohta).

40 Toisin kuin sen määräajan, josta oli kyse edellä mainitussa asiassa Cavarzere Produzioni Industriali ym. annetussa tuomiossa ja jonka tarkoituksena oli kyseisen tuomion 21 kohdan mukaan taata, että sokerialan toimijoilla oli neljä kuukautta aikaa suunnitella toimintaansa, asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn päivämäärän eli 1.8. ylittäminen ei ole omiaan tekemään asetusta N:o 1361/98 pätemättömäksi siltä osin kuin siinä on vahvistettu interventiohinnat kyseisen päivämäärän jälkeen (ks. vastaavasti 6.7.2000 annetun tuomion 33 kohta).

41 Toiseksi on todettava, että se, että Italiaa koskeva johdettu interventiohinta jätettiin vahvistamatta ensimmäisen kerran 30 vuoteen ei tarkoita, että luottamuksensuojan periaatetta olisi loukattu.

42 Tältä osin on täsmennettävä, että vaikka perustellun luottamuksen suoja kuuluu yhteisön perusperiaatteisiin, taloudelliset toimijat eivät kuitenkaan voi perustellusti luottaa sellaisen olemassa olevan tilanteen säilymiseen, jota voidaan muuttaa yhteisön toimielinten harkintavallan rajoissa; näin on erityisesti maatalouden yhteisten markkinajärjestelyjen kaltaisella alalla, jolla tavoitteiden saavuttaminen edellyttää jatkuvaa sopeutumista taloudellisen tilanteen vaihteluihin (yhdistetyt asiat C-133/93, C-300/93 ja C-362/93, Crispoltoni ym., tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4863, 57 kohta ja em. asia Pontillo, tuomion 22 kohta).

43 Se, että interventiohinnat, vähimmäishinnat ja korotetut hinnat vahvistetaan vuosittain, osoittaa, että neuvoston ja komission on jokaisena markkinointivuonna arvioitava uudelleen monitahoinen taloudellinen tilanne.

44 Kuten 6.7.2000 annetun tuomion 47 kohdassa todetaan, neuvoston ja komission on tutkittava vielä korjaamatta olevan tuotannon määrän ja vielä alkamattoman kulutuksen määrän välistä suhdetta ja niiden on näin ollen jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella tehtävä ennusteita, jotka koskevat sekä kuluvaa markkinointivuotta kulutuksen kehityksen osalta että tulevan markkinointivuoden näkymiä käytettävissä olevan tuotannon määrän osalta.

45 Koska asetuksessa N:o 1785/81 edellytetään, että neuvosto ja komissio määrittävät joka vuosi uudelleen interventiohinnat, vähimmäishinnat ja korotetut hinnat muun muassa tuotannon ja kulutuksen kehityksen perusteella, taloudelliset toimijat eivät voi perustellusti luottaa siihen, että edellisille markkinointivuosille vahvistettujen hintojen voimassaoloa jatkettaisiin.

46 Lisäksi on todettava, että se, että Italiaa varten ei vahvistettu johdettua interventiohintaa, ei voinut olla täydellisen odottamaton tapahtuma, joka olisi yllättänyt sokerialan toimijat.

47 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 20—22 kohdassa, kyseiset toimijat olivat selvillä jo ennen komission hintoja koskevan esityksen julkaise-

mista 23.3.1998 (EYVL 1998, C 87, s. 5 ja 7), että Italian luokitteleminen sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä tarkoitetuksi alijäämäiseksi jäsenvaltioksi oli ollut vaakalaudalla viimeisistä markkinointivuosista lähtien.

48 Vaikka ei otettaisikaan huomioon, että sokerintuottajien ja juurikkaiden viljelijöiden edustajat kuuluvat asetuksen N:o 1785/81 40 artiklan nojalla 7.1.1987 tehdyllä komission päätöksellä 87/75/ETY (EYVL L 45, s. 16) perustettuun sokerin neuvoa-antavaan komiteaan, on todettava, että sokerintuottajayritysten sekä kansallisissa tuomioistuimissa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamat eri kanteet, joilla riitautetaan muun muassa Italian luokittelu alijäämäalueeksi markkinointivuosina 1995/1996, 1996/1997 ja 1997/1998, osoittavat, että ainakaan kolmen viimeisen vuoden aikana kyseisen jäsenvaltion ei enää yksimielisesti katsottu olevan alijäämäinen ja että muutos tilanteeseen oli ennakoitavissa.

49 Näin ollen sokerintuottajien ja juurikkaiden viljelijöiden oli syytä varautua siihen, että johdettua interventiohintaa ei enää vahvistettaisi.

50 Väite, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, on siis hylättävä.

51 Koska mitään Italian hallituksen esittämiä väitteitä ei voida hyväksyä, kanneperuste, joka koskee asetusten N:o 1360/98 ja N:o 1361/98 antamisen viivästymistä, on hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisten perustelujen puuttumista tai riittämättömyyttä

Väite, joka koskee sitä, että Italian luokittelemista muuksi kuin alijäämäiseksi jäsenvaltioksi ei perusteltu

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

52 Italian hallitus toteaa, että Italiaa ei sisällytetty asetuksessa N:o 1361/98, jossa vahvistetaan johdetut interventiohinnat niille alueille, joiden hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä, olevaan jäsenvaltioita koskevaan luetteloon.

53 Italian hallitus väittää, että vaikka kyseisen asetuksen kolmatta perustelukappaletta voidaan tulkita siten, että neuvosto arvioi, että Italian tuotantoalueille ei ollut ennakoitavissa alijäämäistä hankintatilannetta markkinointivuonna 1998/1999, tämä ei kuitenkaan oikeuta ryhtymään näin vakaviin kyseistä jäsenvaltiota koskeviin toimiin. Italian hallitus väittää nimittäin, että sokerintuottajat, juurikkaan viljelijät ja Italian viranomaiset eivät voineet tietää mitkä olivat ne seikat ja arviointiperusteet, joiden perusteella Italian hankintatilanteesta ei ennakoitu alijäämäistä. Italian hallituksen mielestä Italian hallitus ja kyseisistä toimista kärsineet kansalliset sokerialan toimijat eivät voineet näin ollen käyttää puolustautumisoikeuttaan.

54 Italian hallituksen mielestä kyseisten perustelujen puuttuminen on erityisen vakavaa, koska Italiaa varten oli aina vahvistettu korkein johdettu interventiohinta sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta lähtien markkinointivuoteen 1997/1998 asti. Italian hallituksen mielestä aikaisemmin vahvistettua korkeinta johdettua interventiohintaa ei voida poistaa kokonaan esittämättä seikkoja, jotka oikeuttavat näin vakavan toimen.

55 Vastauksena neuvoston väitteisiin Italian hallitus toteaa, että se tuntee yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön, joka koskee perusteluvelvollisuuden laajuutta silloin, kun yhteisön toimielinten on toimittava monitahoisessa taloudellisessa tilanteessa, josta on kyse maatalouspolitiikan alalla. Italian hallitus väittää kuitenkin, että käsiteltävänä olevan kaltaisessa tilanteessa on ilmoitettava ainakin se arviointiperuste, jonka perusteella selviää neuvoston oikeudellinen päättely sen luokitellessa Italian muuksi kuin alijäämäiseksi jäsenvaltioksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Kuten Italian hallitus on todennut, asetuksen N:o 1361/98 kolmannesta perustelukappaleesta todellakin ilmenee neuvoston arvioineen, että Italiaa ei enää markkinointivuonna 1998/1999 voitu luokitella alijäämäiseksi jäsenvaltioksi.

57 Vaikka tätä perustelua voidaankin arvostella siksi, että se on erittäin suppea, sen ei kuitenkaan voida katsoa olevan perustamissopimuksen 190 artiklassa määrätyn perusteluvelvollisuuden vastainen, sellaisena kuin tätä velvollisuutta on tulkittu vakiintuneessa oikeuskäytännössä.

58 Kuten 6.7.2000 annetun tuomion 38 kohdassa ja siinä mainitussa oikeuskäytännössä todetaan, perustelujen on määräydyttävä kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa ja jotta yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden.

59 Täsmentääkseen perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuuden laajuutta yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, jotka huomioon ottaen kyseiset asetukset on annettu ja jotka ovat usein hyvin monilukuisia ja mutkikkaita, koska ne ovat osa asiaa koskevaa systemaattista kokonaisuutta (ks. mm. 6.7.2000 annetun tuomion 40 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin on todennut myös, että sitä, täyttävätkö tietyn toimen perustelut perustamissopimuksen 190 artiklan vaatimukset, on arvioitava ottaen huomioon toimen sanamuodon lisäksi sen asiayhteys sekä kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. mm. 6.7.2000 annetun tuomion 41 kohta).

60 Tarkasteltaessa kaikkia asetukseen N:o 1361/98 liittyviä säännöksiä ja sitä taloudellista asiayhteyttä, jossa kyseinen asetus annettiin, kuten sokerimarkkinoiden kehitystä viimeisten markkinointivuosien aikana, on todettava, että Italian hallitus ja sokerialan taloudelliset toimijat eivät voineet olla tietämättömiä niistä syistä, joiden perusteella Italia voitiin luokitella muuksi kuin alijäämäalueeksi.

61 Italian hallitus, joka oli sokerin hallintokomitean jäsen ja jonka oli säännöllisesti toimitettava tietoja tuotanto- ja kulutusmääristä asetuksen N:o 1785/81 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialan tietojen ilmoittamiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 779/96 (EYVL L 106, s. 9) mukaisesti, osallistui nimittäin tiiviisti menettelyyn, jossa arvioitiin vielä korjaamattoman tuotannon määrän ja vielä alkamattoman

kulutuksen määrän välistä suhdetta. Lisäksi on todettava, että kyseistä menettelyä koskevasta yksityiskohtaisesta kuvauksesta, jonka neuvosto teki sen asian yhteydessä, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi 6.7.2000 tuomion, ilmenee, että sokerimarkkinoiden taloudelliset toimijat, eli sokerintuottajat ja juurikkaan viljelijät, osallistuivat kyseiseen menettelyyn edustajiensa välityksellä. Ne olivat näin ollen tietoisia myös arvioinneista, jotka tehtiin interventiohintojen ja vähimmäishintojen vahvistamiseksi markkinointivuodeksi 1998/1999.

62 Lisäksi on todettava, että Italian hallitus ja juurikkaan viljelijät eivät voineet olla tietämättömiä sokerimarkkinoiden kehityssuuntauksesta 1990-luvulta lähtien. Kuten 6.7.2000 annetun tuomion 67 kohdasta ilmenee, näiden markkinoiden kehitykselle on ominaista muun muassa kulutuksen hidas, mutta vakaa laskusuuntaus.

63 Edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat säännökset ja kyseisten markkinoiden kehitys, on todettava, että asetuksen N:o 1361/98 perustelut, jotka koskivat Italian luokittelemista muuksi kuin alijäämäalueeksi markkinointivuonna 1998/1999, olivat siitä huolimatta, että ne olivat hyvin suppeat, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisten perusteluvelvollisuutta koskevien vaatimusten kannalta riittävät.

Väite, joka koskee sitä, että arviointimenetelmän muuttamista ei ole perusteltu

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

64 Italian hallitus väittää, että se, että Italiaan ei sovellettu alueellistamista, voi johtua vain arviointimenetelmän muuttamisesta. Tätä olisi sen mielestä pitänyt

kuitenkin perustella asetuksessa N:o 1361/98 perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisesti. Italian hallitus väittää, että tällaiset perustelut kuitenkin puuttuvat.

65 Italian hallitus väittää, että neuvosto paljasti ensimmäisen kerran vasta vastineessaan, mitä arviointiperustetta se oli soveltanut arvioidessaan Italian markkinoiden tulevaa kehitystä ja ennakoidessaan Italian tilanteen muuksi kuin alijäämäiseksi.

66 Italian hallitus väittää, että yhteisön lainsäädännössä ei säädetä kyseisestä arviointiperusteesta, jonka mukaan alueet, joissa ennakoitu kulutus on A- ja B-kiintiöiden ennakoitua tuotantoa korkeampi, on katsottava alijäämäisiksi (jäljempänä yhteisön menetelmä). Italian hallituksen mielestä tilanne on arvioitava tuodun raakasokerin sellaisen määrän perusteella, josta on vähennetty vientimäärä, ja se kutsuu tätä italialaiseksi menetelmäksi. Italian hallitus tarkastelee väitteensä tueksi pitkään perusasetusta N:o 1785/81 edeltänyttä sokerialan lainsäädäntöä, jonka perusteella se päättelee, että nykyisessä asetukseen N:o 1785/81 perustuvassa järjestelmässä ei ilmaista muunlaista arviointiperustetta.

67 Italian hallituksen mielestä jäsenvaltioiden asetuksen N:o 779/96 mukaisesti toimittamia tietoja pitäisi käyttää Euroopan unionin sokerimarkkinoiden parempaa hallinnointia varten, eikä niitä ole tarkoitettu sen toteamiseksi, onko jäsenvaltion tilanne alijäämäinen vaiko ei.

68 Italian hallitus arvioi viimeisten sokerin markkinointivuosien tilannetta sekä italialaisen että yhteisön menetelmän kannalta. Italialaisen menetelmän soveltaminen johtaa todellakin alijäämän toteamiseen, sellaisena kuin siitä on säädetty eri markkinointivuosia koskevissa asetuksissa, kun taas yhteisön menetelmän soveltaminen johtaa ainakin joidenkin markkinointivuosien osalta ylijäämän toteamiseen, mikä eroaa tosiasiallisesti annetuista markkinointivuosia koskevista asetuksista.

69 Italian hallitus päättelee tästä, että neuvosto sovelsi lainvastaisesti ja mielivaltaisesti kulutuksen ja tuotannon välistä suhdetta koskevaa arviointiperustetta markkinointivuoden 1998/1999 osalta ja että Italian hallituksen ehdottaman arviointiperusteen soveltaminen olisi johtanut siihen, että neuvosto olisi todennut alijäämän ja vahvistanut valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan kyseiseksi markkinointivuodeksi myös Italiaa varten.

70 Komissio ja neuvosto korostavat, että markkinointivuosia koskevat asetukset laaditaan tulevaa ja jossain määrin epävarmaa tilannetta koskevien arviointien perusteella. Se, että sokerialan lainsäädännössä ei mainita mitään arviointiperustetta, tarkoittaa niiden mielestä, että markkinointivuoden 1998/1999 osalta sovellettu arviointimenetelmä oli sama, mitä komissio ja neuvosto sovelsivat aikaisempien markkinointivuosien osalta. Komissio ja neuvosto väittävät, että Italian hallitus tunsi hyvin kyseisen menetelmän, koska se osallistui tiiviisti arviointien laatimiseen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

71 Alustavasti on todettava, että jos tulevan tuotannon ja kulutuksen arviointia koskevaa menetelmää muutettiin, asetuksissa N:o 1360/98 ja N:o 1361/98 ei ollut riittäviä, selviä ja yksiselitteisiä perusteluita, jotta Italian viranomaisille ja italialaisille taloudellisille toimijoille olisivat selvinneet syyt, joiden vuoksi Italia luokiteltiin muuksi kuin alijäämäiseksi jäsenvaltioksi, ja jotta yhteisöjen tuomioistuin voisi harjoittaa valvontaansa.

72 Italian hallitus ei kuitenkaan ole osoittanut, että kyseessä oli tällaisen menetelmän muuttaminen.

73 On kiistatonta, että arvioidakseen Italian tulevan tilanteen markkinointivuonna 1998/1999 komissio ja neuvosto sovelsivat menetelmää, jossa verrattiin yhtäältä käytettävissä olevaa tuotantoa, joka muodostui A- ja B-sokerin ennakoiduista, mahdollisesti C-sokerin siirrolla korotetuista määristä, ja toisaalta ennakoitua kulutusta. Osoittaakseen, että arviointimenetelmää oli muutettu markkinointivuoden 1998/1999 osalta, Italian hallituksen olisi pitänyt näyttää toteen, että komissio ja neuvosto olivat soveltaneet toista menetelmää aikaisempien markkinointivuosien osalta.

74 Italian hallitus väittää, että asetusta N:o 1785/81 edeltävä säännöstö tai ennen tätä asetusta annetut markkinointivuosia koskevat asetukset osoittavat, että kyseessä oli toinen arviointimenetelmä. Tämä menetelmä perustuu sen mielestä arviointiperusteeseen, joka koskee tuodun raakasokerin määrää, josta on vähennetty vientimäärä.

75 Ensinnäkin on kuitenkin todettava, että säännökset, joissa säädettiin johdetun interventiohinnan vahvistamisesta ennen asetuksen N:o 1785/81 voimaantuloa eivät olleet samanlaisia kuin tämän ajankohdan jälkeen ja erityisesti markkinointivuonna 1998/1999 sovellettavat säännökset.

76 Toiseksi on todettava kahdesta markkinointivuotta 1998/1999 edeltäneestä markkinointivuodesta, että 6.7.2000 annetusta tuomiosta ilmenee markkinointivuoden 1996/1997 osalta ja asiassa C-160/98, Eridania, 12.3.2002 annetusta tuomiosta (Kok. 2002, s. I-2533) ilmenee markkinointivuoden 1997/1998 osalta, että komissio ja neuvosto sovelsivat samaa arviointimenetelmää, jota ne sovelsivat käsiteltävänä olevan markkinointivuoden osalta, verratessaan tulevan markkinointivuoden arvioidun tuotannon ja kulutuksen välistä suhdetta. Kuten 6.7.2000 annetun tuomion 46 kohdassa ja julkisasiamies Mischon asiassa C-160/98 antaman ratkaisuehdotuksen 14 kohdassa todetaan, asetuksessa N:o 1785/81 tarkoitettua alijäämää esiintyy silloin, kun käytettävissä oleva kokonaistuotanto on pienempi kuin kulutus. Juuri tämän perusteella komissio ja neuvosto arvioivat Italiassa markkinointivuosina 1996/1997 ja 1997/1998 ennakoitavissa olevan tilanteen, ja yhteisöjen tuomioistuin ja julkisasiamies Mischo tutkivat kyseisten arviointien sääntöjenmukaisuuden.

77 Lisäksi on todettava, että Italian hallitus ei esittänyt aikoinaan mitään vastalauseita tai edes varaumia sovelletun menetelmän osalta, jonka se tunsi hyvin, koska se oli tiiviissä sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa yhteistyössä komission kanssa.

78 Kanneperuste, joka koskee sitä, että arviointimenetelmän muuttamista ei ole perusteltu, on näin ollen hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

79 Italian hallitus väittää, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukattiin, koska erilaisia ja keskenään ristiriitaisia arviointiperusteita, jotka se voi vain arvata perustelujen täysin puuttuessa, sovellettiin yhtäältä alijäämätilanteen toteamiseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa, Portugalissa, Suomessa ja Espanjassa, ja toisaalta muun kuin alijäämätilanteen toteamiseksi Italiassa.

80 Osoittaakseen, että Italian tilanne oli sama kuin muiden sellaisten jäsenvaltioiden, jotka luokiteltiin alijäämäisiksi, Italian hallitus vetoaa Irlannin tilannetta koskevaan esimerkkiin. Italian hallituksen mielestä kaaviosta C, jonka otsakkeena on "sokeriala; konkreettisen/oikeudellisen tuotannon ja kulutuksen vertailu", ja joka on liitetty Italian hallituksen vastauskirjelmään, ilmenee, että

vaikka tuotanto oli Irlannissa kulutusta suurempi markkinointivuosina 1992/1993—1997/1998, jolloin kyseinen jäsenvaltio oli siis ylijäämäinen, se luokiteltiin kuitenkin aina alijäämäiseksi jäsenvaltioksi, ja sille vahvistettiin valkoisen sokerin johdettu interventiohinta.

81 Italian hallitus väittää, että siitä huolimatta, että oli ennakoitavissa, että Irlanti ei olisi alijäämäinen markkinointivuonna 1998/1999, tätä jäsenvaltiota varten vahvistettiin kuitenkin kyseistä markkinointivuotta koskeva johdettu interventiohinta, toisin kuin Italiaa varten.

82 Neuvosto väittää Italian hallituksen esittämästä kaaviosta C, että sitä koskevien tietojen lähteet ovat epätarkkoja samoin kuin ajankohta, jota esitetyt luvut koskevat. Neuvosto epäilee muun muassa sitä, ovatko kyseiset tiedot lopullisia ja onko ne on saatu markkinointivuoden päätyttyä, vai ovatko ne väliaikaisia tietoja.

83 Kunkin jäsenvaltion tilanteen arvioinnista sen määrittämiseksi, onko se ali- vai ylijäämäinen, neuvosto toteaa erityisesti, että toteamusten ja ennusteiden välillä on tehtävä ero. Se väittää, että käsiteltävänä olevassa asiassa se tekee vain ennusteita. Se, että tuotantoalue osoittautuu markkinointivuoden päätyttyä ylijäämäiseksi, vaikka se ennakoitiin alijäämäiseksi, ei tee neuvoston mielestä kyseisiä markkinointivuosia koskevia asetuksia, joilla hinnat vahvistettiin, pätemättömiksi, koska ne olivat täysin perusteltuja olosuhteisiin nähden ajankohtana, jolloin neuvoston piti laatia ennuste.

84 Neuvosto väittää lisäksi, että se, että Italian hallitus yrittää osoittaa neuvoston tulkinneen virheellisesti Irlantia koskevia tietoja, ei vaikuta mitenkään Italiaa koskevien tietojen arviointiin.

85 Komissio yhtyy neuvoston väitteisiin. Se katsoo, että Italian hallitus ei ole esittänyt mitään seikkoja väitteidensä tueksi, eikä se ole osoittanut, että Italian tilanne olisi ollut alijäämäinen markkinointivuonna 1998/1999 ja että Italiaa olisi siis syrjitty muihin alijäämäalueisiin verrattuna.

86 Irlannin väitetystä erilaisesta kohtelusta komissio toteaa, että Italian väitteellä voidaan korkeintaan kyseenalaistaa Irlantia koskevien hintojen vahvistaminen, mutta ei varmastikaan Italiaa koskevien hintojen vahvistamista, joka toteutettiin sääntöjenmukaisesti. Komissio korostaa lisäksi, että johdettujen interventiohintojen vahvistaminen Irlantia varten on täysin perusteltua, kun otetaan huomioon Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan sokerijuurikasmarkkinoiden rakenne ja näiden kahden jäsenvaltion maantieteellinen sijainti sekä se, että näiden kahden jäsenvaltion on liittymisestään lähtien aina katsottu muodostavan yhden ja saman tuotantoalueen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

87 Vaikka yhdenvertaisen kohtelun periaatetta olisi loukattu, kuten Italian hallitus väittää, kanne olisi siitä huolimatta hylättävä.

88 Kuten tämän tuomion 76 kohdassa todetaan, asetuksessa N:o 1785/81 tarkoitettua alijäämää esiintyy silloin, kun käytettävissä oleva kokonaistuotanto on kulutusta pienempi.

89 Juuri tätä arviointiperustetta, joka on katsottava asiaankuuluvaksi arviointiperusteeksi, soveltaen neuvosto arvioi Italian tilannetta markkinointivuonna 1998/1999, ja päätyi siihen, että Italian tilanne ei tule olemaan alijäämäinen.

90 Vaikka osoitettaisiinkin, että samana markkinointivuonna alijäämäisiksi luokiteltuihin jäsenvaltioihin sovellettiin muita arviointiperusteita, tästä ei kuitenkaan seuraa, että asetukset N:o 1360/98 ja N:o 1361/98 olisivat pätemättömiä Italian osalta. Kyseinen jäsenvaltio ei nimittäin voi vaatia muun kuin asiaankuuluvan menetelmän soveltamista.

91 Irlannin tilanteesta on todettava erityisesti, että vaikka johdetun interventiohinnan vahvistaminen tätä valtiota varten johtuisikin arviointivirheestä, tällainen arviointivirhe vaikuttaisi asetuksiin N:o 1360/98 ja N:o 1361/98 vain siltä osin kuin ne koskevat Irlantia. Kyseisiä asetuksia ei voida katsoa pätemättömiksi siltä osin kuin asetukset koskevat Italiaa.

92 Kanneperustetta, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, ei siis voida hyväksyä.

93 Italian tasavallan nostama kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

94 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja Italia on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti komissio, joka on osallistunut asiaan väliintulijana, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

3) **Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Macken Colneric Gulmann

Puissochet Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 2002.

R. Grass F. Macken

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja